

CHANSON NEVEZ

VAR SUJET DAOU ZEN YAOUANC PERE EN EM GARE GANT FIDELITE

Voar eun ton nevez.

A beillard, Horaç, Tibul, Catul, Ovid, Orphe,
Chui, modelou, sincer deus a guir amitie,
Laqit oll em guenou ho proposiou charmant,
Inspiait em speret va c'halon languissant.

Me ya da zisclerya va buez maleurus :

Tostañt d'e c'hlevet, tud yaouanc curius;
Deut oll da bartaji va glac'har, va c'hlemou,
Ha formit ganin-me ur feunten a zaelou.

En escopti Treguer e voa eur plac'h charmant;

Hac e doa ravisset calon meur a zen yaouanc :

Demeus an oll merc'net, a meus darempredet,

Hy eo dre breferanç dreist-oll a meus caret,

Mes e sellou quen douç hac he c'homzou deread,

He furnes, he dousder hac e bolontez vad

Afumeus em c'halon flamou an amourouset,

Bep instant va speret voa ganti occupet.

Var fovennou yaouanc, gant beg eur ganivet,

Tre-var-dro hon ano lies am eus scrivet;

C'houi, plantenno eurus, a gresco nos ha de;

Ni garfe evelloc'h e cresque hon amitie.

Ne meus mui a blijadur : nemet aru e vez

En deiz d'allout gaelet objet va c'harantex :

Ennan ma residanç desir va fantazi,

A guemment zo 'r bed-man ne garan nemet-hi.

Mes, allas ! forçet eo chaden ar blijadur ;

Troet va flanneden en flamou dinatur

Breman, a dra certen. vezo ret e c'huitat !

Mancout a ra va c'halon, sclerder d'am daoulagad.

Doze oll buissant ; roit din assistanç,

Vit m'allin d'am mestres mont d'annonç ar setanç,

Me a ya c'hoas eur vech bete ty va mestres,

Gant eur galon carguet ; leun a dristidigues.

Cetu me vis-a-vis d'am guir muya caret,

Princes an amitie, model an oll merc'het,

Va oll gontantamant, oll joa eus va speret,

N'allan quet coms outi, quement e zon mantret.

Neus netra endro din, na repet d'am memor :

An amitie fidel a zo dreist peb sort tenzor,

Mes breman e redoubl oll glac'har va speret,

N'allan quet comz outi, quement e zon mantret.

Abondanç va daelou a deu d'am daoulagat ;

Carguet eo va c'halon demeus huanad.

Petra zo, va mignon, ma zoc'h qen desolet ?

Deus hoc'h affliction contit din ar sujet.

Queun meus a greis calon o velet ho tourmant,

Me garfe ve em pouvoar rei dec'h soulajamant.

D'am annui, d'am glac'har, c'hui a zo calz qiriec ;

Abars varc'hoas vintin me a vo partiet.

Possubl ve, va Doue, e ve guir quement-se

E vech-hu deut aman vit qemer hon conge !

N'en deo nemet re vouir ; partia a vo ret :

Arru eo va c'herent da prononç va arret.

Arça, va servicher, e zit-ta d'am c'huitat !

Penau a rin breman ? Houman zo calonad !

Va oll santimanchou zo ganec'h gonzet ;

Me vo malurus ma vemp dispartiet.

Arretit ho taelou, n'en em desolit qet ;

Bars eur mis, d'ar pella, me zeui c'hoas d'ho quelet,

Qemerit confianç ha chomit en ho peoc'h ;

C'hui eo va esperanç : na garan nemedoc'h.

Allas ! ma servicher, n'en deo pet hep reson

E velet ho mestres e quer bras affliction :

P'o po chenchet a vro, c'hui chenchet a lesen ;

Eur vestres all o po ; c'hui 'm dileso a gren.

Ha pa ve laqaet entresomp-ni hon daou

Qement demeus a hent vel zo ac'han d'an envou,

Credit en assuranç biqen n'o tilezan :

Biqen mestres n'am bo met an hini breman.

Birviquen n'ancouezan ar pez a zo touet,

C'houi c'heus sonj, va mestrez, a voueliou Nedelec ?

En boa aon em tilesjac'h en deiz oa o touet :

An hini na zezire nemet beza ho pried.

Ha neuze, va mestres, evit va c'honsoli,

Gant eun ar qen constant teujoc'h da proros din

Monet d'an ilis vras, eno dirac Doue,

Da prononç ar sermant deus ar fidelite.

Etre peder ha pembr heur, ar meurs dabardae ;

En em rentjomp en ilis an eil gant eguille,

Ha pa oamp daoulinet vis-a-vis d'an aufer,

E lequejoc'h ho torn en hini ho servicher.

Gant eur galon sincer, e faç ar Sacramant,

E teujomp-ni hon daou da prononç ar sermant

D'en em garout fidel bete fin hon bue,

Biqen nemet ar maro zur hon zispartie

Ha p'am be da vevan quen liez a vlaves

Evel a zo a zeliem ebars en eur fores,

Birviquen n'ancouean va dousic Jan-Yvon,

Plijadur va speret, rouanez va c'halon.

Deus a greis va ene, me ofir dec'h, va mestres,

Sacriq va spered ha va goad assambles :

Mar trahissan biqen va oll bromesseou,

Doze d'am punisso a bep seurt malheuriou.

Qemerit, va mestres, vit merç a promesse

Diou galon peur dreujet gant ar memes cleve :

Var ar memes imach e cavot dessinet

Diou durzunel yaouanq en em guere parfet.

Ho comzou, va mignon, a zoulach va c'halon ;

Na ellan quet credin em lesfec'h en abandon ;

Assurit din c'hoas, var ho quir a honor,

Biqen na drahisot eur galon dec'h digor.

Finissomp, va mignon, tots eo d'an anter-nos,

Arru eo an amzer, pouet eo deomp repos.

Adieu, va mestres quer, quen a vo ar c'hentan,

A dec'h, va servicher, mes retornit buan.

Aben pemzec de goude e retornis d'he guelet

Gant calz oemeus a joa ne zanten quet qerzet.

N'en d'en quet buan avoalac'h, m'am boa c'hoant,

Me zañte e lampe va c'halon triumphant.

Pa voan aru er plac en desir ma bolante,

E quichen va mestres evit clevet he doare,

P'e c'honsideris erfat e chomis estonet,

O tonet da gompren penaus e oa chenchet.

Evit parlant dezi, hi na responte get ;
 Eur flem sco em c'halon pe guelis qer mantret.
 An douar roset get daelou he daoulagad
 A voa eun test assuret demeus he c'halonad.
 Ah ! n'am c' erit-u c'hoas gant guir fidelite
 Disclerit etrezemb breman ar virione ;
 Herit din ar sujet deut ho melanconi ;
 Well eo ganen mervel eguet rei dec'h anvi.
 Allas ! va servicher ; ni a vo separet :
 Da zemezi d'eun all me a zo contraignet ;
 Henvoas zo lavaret e vijen goulnaet :
 Se a zo querec din ma zon quen glac'haret.
 C'hui, Mari, va mestrez, am lez en abandon,
 Goude o peza laqet rouanez em c'halon !
 Hounes eo ar recompanç e meus-me meritet,
 Goude o peza caret re dreist an oll merc'het.
 Me ho ped, va mignon, na reprochit quet din
 E ve va dessin breman dont d'oc'h abandonni.
 Possubl ve em acusac'h a infidelite !
 Ne meus dicuelet d'ec'h nemet re garante.
 Gout ousoe'h, couls a me, peguemen o caran ;
 C'hui zo cauz d'an tourmant pinin a anduran :
 Va oll gantez voa gonezet oll ganech ;
 Va brassa plijadur voa obeissa dec'h.
 Bepret e n'am remet, gant guir fidelite,
 Bars en andret fixet herves ho polonte :
 N'am mije, eveldoc'h neubeutoc'h carante,
 N'em bije ho cuitet heb nep difficulte.
 Me garge na vijem biquen en em velet,
 Pa zeo ret deub hon daou beza dispartiet ;
 Ma vije ac'har poent da veza demezet ;
 Credit pebaus biquen d'am zad n'am bije pleguet.
 Goude ar plijadur teu an desolation :
 N'ouffac'hunui evidon caout seurt affliction
 Eguet d'am separi deus desir va c'halon ;
 C'hui voa ma servicher, va gonsolation.
 Ebars em flanelen, o pebes chenchamant !
 Homan a zo evidon eur voalen a dourmant !
 Va amzer dremenet am chagrin, va mestres :
 Pa deu din da gompren bars em plijadures.
 Sonch oc'h eus a vis ebrel, ar zul goude creis-de
 E rojoc'h din ar gaj demeus hoc'h amitie :
 Nan, biscoas ma speret na oa bet quen joaus ;
 Hanval voa hon boneur d'ar sperejou eurous.
 Mes breinan e mantret gant an oll dourmanchou,
 Me grede parfet mad e vijemp priejou :
 Eun esperanç quen dous rejouisse va c'halon ;
 Me zonje na vije biquen separation.
 Mes achu e va boneur hac achu evit biquen,
 N'en em zisipo quet evel ma ra 'r c'hlisten,
 A zispar s en ar pa deu an eol da sevel,
 Pe vel eun dornat pel guentet gant an avel.
 Petra a zervien din beza laqet er bed-man ?
 Bea da zouffr evidoc'h, o va mestres ! breman,
 Qen hir a va buez e pado va glac'har,
 Me garre b za brema e calon an douar !
 Adieu e laran dec'h qent eguet partia,
 Me a parlant ouzoc'h vit ar vech diveza :
 Biquen bars ar vre-man n'ho quelan, va mestres :
 Bet eurussoc'h evidon... Adieu evit james.
 M'ho ped, ma servijer, ouzin na fachit get :
 Pa golvec va buez, me n'oc'h ancoain get
 Birviquen n'o quelin heb monet d'ho petec ;
 Gant cals a gonfians deut bepret d'am guelet.

Bet persuadet mad ho po consolation ;
 C'hoai e am eus choaset vit pried d'am c'halon.
 Credi en assurang, biquen n'o tilezan ;
 James mestres n'am bo met a hini breman :
 Ar silanç ar glac'har, ra fin d'or preposiou,
 Hor mouez a voa mouguet gant an huanadou ;
 Demeus va daoulager, na c'houlen nemet ar c'hrag
 Vel ar voasieu a tiruill demeus ar montagnou.
 N'ouffac'h biquen sonjel qer bras desolation :
 Me soije voa plantet eur c'hleve em c'halon ;
 Carguet ar zizesper, na c'houlen nemet ar c'hrag
 Ar maro ar prompta, an termen va disgrac.
 Me voa bet pemzec dez, ia, ha pemzec nos
 Hep me illis biscoas gemen eun tam repos ;
 Pa vijen em goele en dessin da gousquet,
 Gant ar spont hag ar forme vijen difunet.
 Bepret ar memes uvre a deveu incontinant
 Da representin din an objet eus va zourmant
 En etat m'e guelis, pa bartijomp hon daou,
 Ar flem, an disesper bars en hor c'halonou.
 Lies e receven deus he c'helou goude.
 Dre voyen liserou carguet a garante,
 Pere am c'honsole epad va hir absanç
 O tout da jouisse deus joa an esperanç.
 Cetu deja nao mis na meus guelet ma mestres ;
 Arru eo ganin liser digant he c'honsortes.
 O p-beus qelou trist zo ebars annonçet !
 A dall al ligen guenta e meus en remerçet.
 O planeden b'bar, leun a velanconi,
 Ne scuiset-u qet c'hoas ous ma tersecuti !
 Pet guec e varvin-me qent mervel en effet ?
 E prouvi ho coler, o petra meus-me groet !
 Den ingrat ha perfid, caled ha dinatur,
 Maro eo da vestres bars en dispiljadur !
 N'ellis pelloc'h poursu ar c'helou desolant,
 Coll a ris ar guelet, an ners, ar santiment,
 O Roue an envoi, mestr an oll Alez eurou,
 N'och eus qet ma c'hrouet evit beza malhurus.
 Disquennet bete din sell lagad a druez,
 Pe laqit promptaunt eur termen d'am buez.
 Ar spaç a drizec mis oun bet ous he c'henti,
 Ne voan em plijadur nemet pa vijen ganti :
 Hi a voa an objet eus va ambition ;
 Qen ne allan cavet nemet affliction.
 C'hoas e viran em pres he liser diveza
 A scrifas hi din-me qent quitat ar bed-ma,
 Ha pa ven va unan lies en digoran :
 Pa gommeaçan d'e leun, gant daelou en glebian.
 Gouelomp oll, tud yaouanq, gouelomp oll assemblet
 Biscoas plac'h na zeus bet fideloc'h eguet honnes,
 Birviquen na sortio certen eus va speret ;
 Bete fin va buez me e c'haro bepret.
 Cantu-u, rossignol, gant ho mouez triumphant,
 Disquezit d'ar c'hoajou hano ma mesires coant ;
 D'ar mintin, pa bignit etrezeg an envo,
 Vigilant ha fidel, repetit he hano.
 Trist e quichen he bez e lacan va c'harante ;
 Eunan e repos breman objet va amitie.
 Doue vit recompanç deus he c'harante fidel,
 En deus accordet dei ar joayou eternal.
 Ha pa deuyo an ancou gant e faç horrerus
 Da lacat eun termen d'am buez maleurus,
 Deus ar memes momet ma vo va quad o repos
 Me jouisso ganti eus joa ar barados.